„Büszke vagyok a Deák-gimnáziumra”

Interjú Kovács Lászlóval

Sokan hitetlenkedve fogadták a hírt, amikor nyilvánosságra került Kovács László lemondása a Deák-gimnázium éléről. Talán mert öt év alatt szinte a semmiből gimnáziumot teremtett (csapatmunka volt – tiltakozna az iskolaalapító név hallatán), talán mert a Deák ez idő alatt az ország egyik legnevesebb iskolája lett. A lemondásról és a múlt heti közgyűlésen történtekről már költözködése alatt beszélgettünk Kovács Lászlóval.

– Úgy tűnik, a múlt csütörtöki közgyűlés óta alaposan kikarikírozták a lemondásomat, pedig azok a feszültségek, amelyek köztem és az oktatási bizottság elnöke között voltak, mindössze tíz százalékban játszottak szerepet. Sokkal nagyobb gondok vannak a város oktatásában, minthogy mindezt két ember konfliktusa mögé lehessen bújtatni. Én az elmúlt öt évben két-három ember helyett dolgoztam. Mostanra annyira megnövekedett az adminisztráció, hogy egy év alatt kellett annyit elvégeznem, mint az előzőekben. Belefáradtam.

– A közgyűlés ülése után mégis politikai indíttatású vádak érték.

– Semmiféle szervezett akcióban nem vettem részt. A közgyűlésen az egyik képviselő felkért, adjak magyarázatot a lemondásomra, mire megköszöntem mindenkinek, aki közvetlenül vagy közvetve segítette a munkámat, és elmondtam, hogy megfáradtam, hozzátéve, hogy lemondásom igazgatótársaim nevében is tiltakozás Moldován Judit képviselőasszony ellen. A demokráciához hozzátartozik, hogy véleményt nyilvánítsak. Úgy hangzott el, megsértettem egy képviselőt. Ez persze az etikai bizottságra tartozna, bár nem én, hanem a képviselők sértegetik egymást. Nem tudom, mit szólnának hozzá, ha mi a gyerekeket úgy nevelnénk, ahogyan egy közgyűlés zajlik. Szerintem teljesen mindegy, melyik párt van túlsúlyban egy város vezetésében, ha a városért tesznek és nem pártharcokért.

– Maradjunk akkor a lemondása súlyosabb okainál.

– Hogy valami lóg a levegőben, azt a város pedagógusai tudták. És egyáltalán nem Kovács László magánakciójáról van szó, hiszen nemrég a polgármester úr jelenlétében az igazgatók értekezletén is elhangzott: félünk. Nem látjuk biztosítva hogy pénzügyileg és szakmailag jól tudjuk vezetni a tantestületeinket. A pénzügyi adminisztráció szerkezeti felépítése a hatvanas évek szintjén konzerválódott, így az oktatásból teljesen hiányzik a tulajdonosi szemlélet. Ha megtakarításom van, elvonják, ha túllépésem, büntetnek. Ha én júniusben úgy látom, hogy az idei fejlesztéseket nem tudom megvalósítani, akkor az arra szánt pénzt bankba kellene tegyem. Rendben van, az önkormányzat vonja el ennek kamatait, de tudjak miből tervezni is. Ha folyamatosan elveszik a pénzt, vagy nem fogok megtakarítani, vagy fillérre elköltök mindent és novemberben gyufát, teniszlabdát és mikiegeret fogok venni, mert azt lehet kapni. Senki ne mondja, hogy az önkormányzatnak nem érdeke az önállóan gazdálkodó, jól működő iskola: a szakmai önállósághoz gazdasági önállóság is kell. Az igazgató tanácsadó testülete majd eldönti, melyik évben mit fejlesszen a pénzéből.

– Önök elsőként kezdték komolyan bevezetni a hat plusz hatos gimnáziumi rendszert, hiszen iskolaszövetségük is erre alapul. Viszont egy idő után az oktatási bizottság határozatába ütköztek, amely december eleje óta több belépési kérelmet nem bocsát szavazásra. Mi erről a véleménye?

– Ez legyen az ő lelkiismeretük. El is fogadom, ha más koncepciót nyújtanak helyette. Ezzel szemben a város közoktatási koncepciójának tervezetéből csak azért nem lett tragédia, mert néhány szakértő ésszerű javaslatokkal jobbította. Itt van a kezemben egy Moldován Judit által aláírt levél, melyben a hat plusz hatos rendszert elismerik és folyamatos támogatásukról biztosítják. A mostani koncepcióval csak meg kellett volna várni, hogy emez hogyan működik. Az új koncepció megint visszahozza a fűnyírót: akinek egy kicsit kiáll a feje, levágja. Hol van ebben a rendszerben a pénz a kiemelkedő képességűekre? Nem egyszerűbb, hogy az azonos képességű gyerekek egy csoportban haladjanak? A megfelelő csoportosítás helyett megint korepetálni fogunk. Nem hiszem, hogy az a megoldás, hogy, mint egy Bem apó én megyek be küzdeni az igazamért. A fölöttesemnek az a dolga, nézze meg mit csinálunk, és a bizottság elnöke ezt nem tudta átlátni.

– Nem tart a vádtól, hogy könnyű tiltakozásból lemondani, ha már megvan az új munkahelye?

Több helyre elmehettem volna, de azt az ajánlatot vártam meg – a Talent Centerét –, ahol gyermekekkel lehet foglalkozni. Már visszahallottam, hogy milliomos leszek, tévéintendáns leszek, s még sok ostobaságot. Szeretnék megnyugtatni minden „jóakarómat”, hogy új munkahelyemen a jelenleginél ezer forinttal kevesebbre kértem a fizetésem. De mint mondottam, a tiltakozásnak csak tíz százalék szerepe volt a lemondásban. Most szeretnék pihenni és más munkát végezni.

– Ha valamikor felkérnék rá, elfogadná-e ismét a Deák-gimnázium igazgatói székét?

– Azt hiszem, nem. Kétszer ugyanabba a folyóba nem lehet belelépni. De azt el tudom képzelni, hogy ha igényt tartanak majd a munkámra, akkor visszajövök segíteni. Mindig úgy szeretnék elmenni a Deák-gimnázium előtt, hogy büszke legyek rá. Meg szeretném nyugtatni a szegedi szülőket, hogy e keltett cirkusz ellenére nyugodtan adhatják gyermeküket ide. A gimnázium életében most egy nyugalmas, alkotó korszak következik, ehhez minden belső feltétel adott.

PANEK JÓZSEF

„Én lettem a céltábla”

Moldován Judit a konfliktusról

Az elmúlt heti közgyűlésen Kovács László lemondásával kapcsolatban többször szóba került az önkormányzat oktatási és ifúsági bizottsága elnökének a neve. Moldován Judit képviselőt (Fidesz) a konfliktus okairól kérdeztük.

– Nyílt személyes konflktus köztem és Kovács László igazgató úr között soha nem volt, igaz kéréseit nem közvetlenül hozzám intézte. A vádak váratlanul értek, hiszen én is mellette voltam, hogy köszönjük meg eddigi munkáját. Nem lehet tagadni: a Deák Gimnázium nagyon jól működő iskolánk.

– Hogyan magyarázza a közgyűlésen történteket?

– Csak politikai okokra tudok gondolni, arra, hogy most én lettem a konzervatív frakció céltáblája. Azzal a kijelentéssel, hogy én visszaélek a hatalmammal, nem tudok mit kezdeni, mert nem én döntök egyedül, hanem a bizottság minden tagja szavaz, nekem tehát nincs döntéshozási hatalmam. Gondolkodás nélkül elfogadom, hogy a stílusom alkalmanként nem megfelelő, határozott vagyok és nem csomagolom be a véleményem, de soha senkit megbántani nem szoktam. Erre kínosan vigyázok, hisz magam is pedagógus vagyok.

– Milyen szakmai konfliktusaik voltak?

– A hat plusz hatos gimnáziumi struktúrával kapcsolatban komoly viták voltak. Véleményem szerint ez egyelőre egy kísérlet. A széles körű bevezetéshez megfelelő értékelés kellene, amit még nem kaptunk kézhez. Nem értem az igazgató úrnak a város közoktatási koncepcióval kapcsolatos aggályait sem, hiszen az önkormányzatnak egyetlen ágazatban sem volt ilyen alaposan egyeztetett koncepciója.

– Mi a véleménye a hat plusz hatos rendszerre alapuló iskolaszövetségről?

– Az iskolaszövetséggel jogilag sok probléma van és Kovács László igazgató úr azt szeretné, ha a bizottság munkálná ki a szövetség jogi hátterét. Ezzel szemben szerintem ez a város oktatásán belül egy civil kezdeményezés, amely saját jogi hátterét kell kidolgozza. Ezért javasoltam a bizottságnak, hogy ne tárgyaljon több csatlakozási kérelmet, amíg nincs minden probléma megoldva. Itt vannak például a mórahalmi és zákányszéki iskolák, amelyeknek a megyei önkormányzat a fenntartója. A városi és a megyei önkormányzat között semmilyen megegyezés nincs erről.

P. J.

MIRŐL ÍRT A DM?

DÉLMAGYARORSZÁG – 75 éve

Fogoly tisztek bankja Turkesztánban
Szegedi fiu az igazgató

A magyar fiuk leleményességét, a törekvést, hogy lehetőleg komoly munkával töltsék idejüket, bizonyitják az alábbi sorok, melyeket Oschből, orosz hadifogságból irt Bárdos Ignác tartalékos hadnagy, civilben a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank főkönyvelője:

– Megirtam már, hogy ajánlatomra mi fogoly tisztek egy kis bankot létesitettünk, melynek igazgatója lettem. Alaptőkénk 500 rubel, 50 darab részvénnyel á 10 rubel. Különböző bankügyletekkel foglalkozunk, főleg azonban hitelt nyujtunk a hitelképes bajtársaknak, de van áruosztályunk is, stb. Nagyon szépen dolgozunk, a tiszta haszon, – melynek persze igen kevésnek szabad lennie, – jótékonycélra megy, különösen magyar bakáinkat támogatjuk. (...) Osztalékot egyenlőre nem fizetünk, hanem tartalékalapot létesitettünk, mely már 60 rubelre rúg.(...) (1917. dec. 23.)

DÉLMAGYARORSZÁG – 50 éve

Tökmagropogtatók vigyázat: tilos a szemetelés!
A polgármester erélyes rendelete

(A Délmagyarország munkatársától) A tömegropogtatás rendkivül nagy divatba jött a szegedi utcán. Minden utcasarkon ott áll a tökmagsütő ember kicsi kályhája előtt s reggeltől napestig süti az apró tökmagszemeket, amelyeket zacskóba csomagolva árusitanak az utca népének. Az utcák széltébenhosszában fehérlenek a szétköpködött tökmaghéjtól, a cipőtalpak alatt kedélyesen ropognak az elhajigált maghéjak. Különösen nagy a ropogtatás vasárnap délutánonkint a mozik előcsarnokaiban és nézőterein, de bevonult a tökmag a szinház népszerü előadásaira is, különösen a karzatokra a takaritószemélyzet legnagyobb dühére. A ravasz tökmaghéj bebujik a padló hasadékaiba és nem hajlandó onnan a legcifrább káromkodásokra sem előjönni.

DÉL-MAGYARORSZÁG – 25 éve

Az év legjobbjai

Az MTI sportosztálya, a szövetségekkel egyetértésben az idén is – immár negyedszer – megválasztotta az egyes sportágak legjobbjait.

Összesen 27 sportoló jutott a büszke címhez. Közülük 18-an először lettek az év legjobbjai. Kozma István, Albert Flórián, Tóth Géza és Gabányi László másodszor, Almássy Zsuzsa, Balczó András, Gulyás István, Portisch Lajos és Túróczy Judit már harmadszor került az első helyre. (1967. dec. 23.)

Szervizeink ügyfeleink rendelkezésére állnak.
Motortekercselés: Moszkvai krt. 15. Tel.: 323-677, TV: Bartók tér 5., Tel.: 326-333, háztartási gép: Attila u. 16. Tel.: 311-928, hűtő: Fekete sas u. 28. Tel.: 314-108.
ELSZO

Szegedi biológusok sikere

Legyen védett a Maros jobb partja!

A Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium országos pályázatot írt ki „Nem védett területek természeti értékeinek feltárása” címmel. A pályázaton *dr. Gaskó Béla* entomológus és *dr. Molnár Gyula* ornitológus közösen megírt dolgozatukkal az egyéni kategória első díját nyerték el. A *„Javaslat a Maros jobb parti hullámterének védetté nyilvánítására”* című pályamű részletes tudományos vizsgálatok alapján készült, és rovartani, madártani, valamint tájképi értékek szempontjából taglalta a Maros-menti erdők természeti értékeit, figyelembe véve a tervezett Körös-Maros vidéki Nemzeti Parkhoz való csatolás lehetőségeit is.

Köszönet a véradóknak

1992-ben Szegeden csaknem 7 ezer beteg gyógyításához használtak fel vért vagy vérkészítményt, 80 olyan esetet tartunk számon, ahol a vérveszteség olyan mértékű volt, hogy csak az időben alkalmazott vérátömlesztésnek köszönhette a beteg az életét. A vér igen nagy társadalmi értékkel bír, de legalább annyival maga a véradó és az a magatartásforma, ami véradásra indít. A gazdasági nehézségekkel párhuzamosan 5 év óta országosan csökken a véradók száma. Örvendetes kivételt jelent Szeged és környéke, ahol a véradók készsége változatlan. A véradó büszke lehet arra, hogy testileg, lelkileg egészséges, amiből másnak is jut. Együtt érez a bajban lévővel és hathatós segítséget nyújt, függetlenül attól, hogy vérét családtag, honfitárs, vagy az országban vendégeskedő külföldi kapja. A véradás néma szavazás a szolidaritás, az Élet mellett. A szegedi 20 ezer véradó záloga a város biztonságának és bizonyítéka, hogy az emberi összefogás minden nehéz helyzetet áthidal. Karácsonyi és év végi hangulatunkban erre a reményre nagy szükség van, amire éppen véradóink áldozatkészsége jogosít fel bennünket.

Kellemes ünnepeket, boldog új évet kívánunk a szegedi véradóknak, kérve, hogy őrizzék meg egészségüket és azt a humanitást, emberi példamutatást, amit a véradás jelent.

Dr. Gál György
a Szegedi Véradó Állomás vezetője

Óvodából öregek lakhelye

Új Szociális Otthonnal gyarapodott Szeged városa. A tegnapi ünnepélyes megnyitón *Lippai Pál* polgármester mellett jelen volt *Ványai Éva* alpolgármester is.

Nehéz helyzetbe került a város, mikor a Mátyás téri szociális otthon épületét visszaadta az egyháznak, a Ferences rendnek, hiszen a Petőfitelepi és a Kálvária sugárúti intézmények messze nem elegendőek egy Szeged méretű metropolisnak. Az Alsó-Kikötő sor 13. szám alatti épületet még a kendergyár kapta a régi Tanácstól gyári óvóda céljára. Miután a vállalat felszámolta itt a kisdedóvót önzetlenül, azaz egy fillért sem kérve adta vissza az épületet a városnak, s megkezdődhetett a hiányzó szociális otthon kialakítása. A közgyűlés 8 millió forintot szavazott meg felújításra és átalakításra, 5 milliót pedig a berendezésre. Ez az összeget még megtoldotta Szerencsejáték Rt. 2 millióval, s ennek köszönhetően lift is kerül az épületbe. A Medicina könyvkiadó pedig az idős emberek szórakozására gondolva, könyvadománnyal segítette az intézményt.

FOTÓ: RÉVÉSZ RÓBERT

A felújtási és átalakulási munkálatok példás gyorsasággal haladtak, s így tegnap már az ünnepélyes megnyitóra gyűlhettek össze az otthon lakói. Dr Lippai Pál, Szeged polgármestere beszédében hangsúlyozta az idősek ellátásának fontosságát, hiszen napjainkba átalakulóban van a régi családmodell, egyre több a kiscsalád, emiatt egyre több az intézményes ellátásra szoruló idős ember, s ebben döntő javulást hozhat a tegnap átadott ötven férőhelyes Szociális Otthon. Bár a problémák ezzel még nem szűnnek meg teljesen – fűzte hozzá a szalag átvágása közben a polgármester –, fontos, hogy jelentős mértékben csökkennek a feszültségek.

T. V.